

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26C/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115218429
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3115218429.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ľubicou Balalovou v spore žalobcu DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného v konaní právny zástupcom PETKOV & Co s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 50 430 742, proti žalovanému N. K., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, trvale bytom T. XXX/X, M., zastúpeného v konaní splnomocneným zástupcom Centrum správnej pomoci Galanta, so sídlom Staničná 1702/10, Galanta, IČO: 51 412 802 ako právnickou osobou zriadenou alebo založenou na ochranu spotrebiteľa, o zaplatenie 78.770,18 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti úrokov v sume 26,61 Eur a v časti poplatkov v sume 50,- Eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 62.998,74 Eur, úroky vo výške 7,89% ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 26.11.2011 do 24.06.2012 a vo výške 8,39 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 25.06.2012 do 23.11.2012, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti s a žaloba z a m i e t a.

IV. Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 28,64 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 78.770,18 Eur, úrok vo výške 24.228,33 Eur vyčíslený k 05.08.2015, úrok z omeškania zo sumy 78,770,18 Eur vo výške 11,39 % p.a. od 18.12.2012 do zaplatenia, poplatky vo výške 96,20 Eur a nahradil navrhovateľovi trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.02.2008 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Zmluva o poskytnutí flexihypotéky, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všetky jej prílohy, a to Všeobecné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a.s. na poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby (ďalej len „VOP“) a Základné podmienky úveru, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX (ďalej len „Základné podmienky“). Na základe Zmluvy o úvere poskytol žalobca ako úverový veriteľ žalovanému ako úverovému dlžníkovi úver v celkovej výške 82.984,80 Eur (2.500.500,- SKK). Úroková sadzba úveru vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere bola fixovaná na obdobie jedného roku vo výške 6,44 % p.a. a výška úroku z omeškania bola dohodnutá vo výške 3 % p.a., o ktorú je vyššia sadzba úroku dlžnej čiastky. Splatnosť úveru bola dohodnutá do 30 rokov od prvého čerpania. Z dôvodu omeškania žalovaného so splátkami zaslal žalobca Pokus o zmier zo dňa 23.06.2011, v ktorom žalovaného vyzval na zaplatenie celej dlžnej sumy v lehote do piatich dní odo dňa doručenia a zároveň bol žalovaný upovedomený, že v

prípade nezaplatenia dlžnej pohľadávky, využije žalobca svoje právo požadovať jednorazové splatenie celého zostatku úveru vrátane príslušenstva pred pôvodnou lehotou splatnosti. Pokus o zmier bol žalovanému doručený dňa 15.07.2011, ale žalovaný pohľadávku neuspokojil. Následne žalobca zaslal žalovanému Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012 (ďalej len „Výzva“), v ktorej žalobca vyzval žalovaného na vrátenie celého zostatku úveru v lehote 10 dní od jej doručenia. Výzva bola žalovanému doručená dňa 07.12.2012. Žalovaný sa dostal do omeškania s vrátením celého zostatku úveru vrátane príslušenstva dňa 18.12.2012. Uplatňovaná pohľadávka bola k 05.08.2015 tvorená istinou vo výške 78.770,18 Eur, úrokmi vo výške 24.228,33 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 6.103,97 Eur a poplatkami vo výške 96,20 Eur.

2. Dňa 02.02.2017 bol vydaný platobný rozkaz, ktorým bol žalovaný povinný do 15 dní odo dňa doručenia zaplatiť žalobcovi sumu 78.770,18 Eur, úrok vo výške 24.228,33 Eur vyčíslený k 05.08.2015, úrok z omeškania zo sumy 78.770,18 Eur vo výške 11,39% ročne od 18.12.2012 do zaplatenia, poplatky 96,20 Eur a zároveň bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania z titulu zaplatenia súdneho poplatku vo výške 4.726,- Eur.

3. Dňa 27.12.2018 bol súdu doručený návrh žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky č. XX/XXXXXX/XXXX zo dňa 19.12.2018 na nového žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 46 713 930, o ktorom návrhu bolo rozhodnuté uznesením konajúceho súdu č.k. 26C/76/2015-67 zo dňa 21.01.2019, ktorým súd pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpil nový žalobca DPS financial consulting, s.r.o., Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 46 713 930.

4. Dňa 14.06.2019 doručil žalovaný odpor voči platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a podľa žalovaného nie je žalobca vecne aktívne legitimovaný. Ďalej žalovaný uviedol, že banka zatajila peniaze, ktoré jej posielal, úroky a poplatky, ktoré mu VÚB banka účtovala a ktoré predstavujú príslušenstvo sú vymyslené, nezakladajú sa na zmluve a tým banka zmluvu porušila. Ďalej žalovaný uviedol, že banka porušila bankové tajomstvo podľa zákona o bankách. Zmluva o postúpení je podľa žalovaného neplatná pre rozpor so zákonom, obchádzanie zákona a porušenie dobrých mravov. Žalovaný podal námietku premičania. Ďalej žalovaný nie je pasívne vecne legitimovanou stranou, od neho nemá žalobca právo žiadať žiaden nárok, on mu nič nedlží. Žalovaný žiadal, aby súd zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu a aby súd zaviazal žalobcu na úhradu trov konania, ako aj zrušil záložné právo na nehnuteľnosť žalobcu v prospech banky. VÚB banka sa prostredníctvom spoločnosti Platiť sa oplatí, s.r.o. v roku 2018 vydražiť jeho dom napriek tomu, že bolo stále v platnosti predbežné opatrenie 27C/2/2014-30 zabezpečujúce, že sa jeho nehnuteľnosti nemôžu dražiť. Dokonca robili podvodný znalecký posudok. Zjavne banke ide len o to, podvodným spôsobom pomocou nastrčených subjektov získať nehnuteľnosť alebo sa obohatiť na nereálnych úrokoch. Vzhľadom k uvedenému žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Žalovaný doplnil, že zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a uvedenie nesprávneho údaju o RPMN Najvyšší súd SR vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa. Klamanie a uvedenie spotrebiteľa do omylu má pritom vždy dosah na platnosť úkonu. V súvislosti s uvedenou zmluvou dal žalovaný do pozornosti vyjadrenie MS SR k inej zmluve od VUB banky, na základe ktorej požiadal žalovaný preskúmanie zmluvy.

5. Podaním zo dňa 28.06.2019 žalovaný doložil dôkazy o tom, že VÚB banka poskytla jeho osobné údaje tretej osobe (spoločnosti Platiť sa oplatí, s.r.o.) a o tom, že nerešpektovala nariadenie súdu 27C/2/2014-30 zo dňa 20.01.2014. Ďalej žalovaný uviedol, že pokiaľ nový veriteľ žiada úhradu dlhu, tak žiada vec, ktorá je podľa žalovaného nesplniteľná. K tomu uviedol žalovaný rozsiahle odôvodnenie, ktorého výsledkom je, že banka už dlh žalovaného splatený má a to prostredníctvom iných ľudí. Systém požičiavania peňazí je podľa vyjadrenia žalovaného síce zákonom povolený, ale mal by byť čo najskôr postavený úplne mimo zákon, nakoľko je z matematického hľadiska nemožné splatiť čo i len 1 % úrok. Je to štátom povolený podvod na ľudí. Jediným riešením je podľa žalovaného, aby ľudia prestali splácať svoje dlhy voči bankám a aby sa postavilo úročenie mimo zákon. Zároveň je nutné, aby peniaze prideloval štát a dával ich do obehu bez nutnosti zadlžovať a hlavne bez úroku. Nie je to chyba tých ľudí, čo nesplácajú svoje dlhy, ale chyba systému. O tejto chybe žalovaný pri podpise zmluvy nevedel. Žalovaný zotrval na tom, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. Podaním zo dňa 29.07.2019 sa žalobca vyjadril k odporu a k podaniu žalovaného zo dňa 28.06.2019 a zároveň vzal žalobu čiastočne späť, a to v časti úrokov v sume 26,61 Eur a v časti poplatkov v sume 50,- Eur. Svoje vyjadrenie žalobca rozdelil podľa námietok žalovaného ku ktorým uviedol nasledovné: 1/ K namietanej aktívnej vecnej legitímácii žalobca uviedol, že táto námietka je nedôvodná. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzuje od Zmluvy o postúpení pohľadávky č. XX/XXXXXX/XXXX zo dňa 19.02.2018 spolu so splnením zákonných podmienok vyplývajúcich z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, kedy tieto podmienky boli splnené. 2/ K námietke žalovaného k úrokom, ktoré majú byť podľa vyjadrenia žalovaného vymyslené a nezakladajú sa na zmluve, žalobca uviedol, že tvrdenie žalovaného popiera. Úroky boli podľa žalobcu dohodnuté v súlade so zákonom a štandardným spôsobom pre poskytovanie dlhodobých hypotekárnych úverov. V čl. IV., bod 4.1 bolo dohodnuté, že banka nebude meniť úrokovú sadzbu počas fixovaného obdobia (v priebehu 1 roka), avšak po uplynutí fixovaného obdobia bola banka oprávnená jednostranne stanoviť novú fixovanú úrokovú sadzbu na ďalšie obdobie zhodné s dĺžkou fixovaného obdobia (t. j. na ďalší 1 rok), a to v závislosti od zmien na finančnom trhu, pričom žalobca poukázal na ust. § 53 ods. 14 písm. a) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa ustanovenie odseku 4 písm. i) o neprijateľných zmluvných podmienkach nepoužijú na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv. Žalobca dodal, že dohoda o úrokoch je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, čo potom v zmysle § 53 ods. 2 OZ znamená, že ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, teda nemôžu byť posudzované prizmou neprijateľnosti podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Žalobca poukázal na to, že žalovaný na pojednávaní vyhlásil a potvrdil, že oznámenia o zmene výšky úrokovej sadzby mu doručované boli, pričom za prvé obdobie fixácie (06.2008-06.2009) bola úroková sadzba vo výške 6,44 % a priemerná úroková sadzba pri obdobných zmluvách bola v priemere do 7,64 %. Za druhé obdobie fixácie (06.2009-06.2010) bola úroková sadzba vo výške 3,93 % a priemerná úroková sadzba bola v priemere do 7,68 %. Za tretie obdobie fixácie (06.2010-06.2011) bola úroková sadzba vo výške 4,74 % a priemerná úroková sadzba bola v priemere do 7,31 %. Za štvrté obdobie fixácie (06.2011-06.2012) bola úroková sadzba vo výške 7,89 % a priemerná úroková sadzba bola v priemere do 6,94 %. Za piate obdobie fixácie (06.2012-do zosplatnenia) bola úroková sadzba vo výške 8,39 % a priemerná úroková sadzba bola v priemere do 6,65 %. 3/ K údajnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok žalobca uviedol, že tvrdenie žalovaného o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom, obchádzanie zákona a porušenie dobrých mravov je procesne neúčinné z dôvodu jeho neurčitosti a generickosti. Žalovaný opomenul uviesť skutkový podklad, na základe ktorého dospel k presvedčeniu o neplatnosti zmluvy o postúpení, v ktorej súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 12/2010. 4/ K vznesenej námietke premlčania žalobca uviedol, že nie je jasné, voči čomu žalovaný namieta premlčanie, preto je žalobca presvedčený, že nie je dôvod na to, aby súd na vznesenú námietku premlčania na túto z dôvodu jej procesnej neúčinnosti prihliadol, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 13CoB/178/2017 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 204/2005 a 32Cdo 4291/2007. 5/ K absencii RPMN v Zmluve o úvere žalobca uviedol, že RPMN nie je (a ani nebola) povinnou náležitosťou zmluvy o úvere, nakoľko zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to podľa čl. I, § 1 ods. 2 písm. a) a e) zákona č. 258/2001 Z. z. 6/ Pokiaľ ide o predložené vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR, žalobca uviedol, že súd týmto vyjadrením nie je a nesmie byť viazaný, pričom žalobca poukázal na čl. 144 ods. 1 Ústavy SR. 7/ K údajne neprijateľným podmienkam v spotrebiteľskej zmluve žalobca považuje za opodstatnené a dôvodné preskúmanie tých zmluvných podmienok, ktorými dochádza ku konkrétnemu porušeniu práva spotrebiteľa v súvislosti výškou pohľadávky, ktorá bola na žalobcu postúpená. Vo vzťahu k zmluvným dojednaniám, ktoré nemajú vplyv na výšku žalobou uplatňovanej pohľadávky, žalobca namieta svoju pasívnu vecnú legitímáciu a vyjadril sa ďalej žalobca len k tým podmienkam zmluvy o úvere, ktoré by teoreticky mohli mať vplyv na výšku a právny základ pohľadávky, ktorá patrí súčasnému žalobcovi. Žalobca má za to, že úroky z omeškania uplatnené za obdobie od 18.12.2012 do zaplatenia v zmysle § 10c v spojení s § 3a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. nemohli presiahnuť hodnotu 24% ročne. V danom prípade je preto výška úrokov z omeškania dohodnutá v súlade s nariadením vlády. Poplatok za upomienku je podľa žalobcu príslušenstvom pohľadávky (náklady spojené s uplatnením omeškanej pohľadávky), ktorý nemôže byť posudzovaný prizmou neprijateľných zmluvných podmienok. Podľa názoru žalobcu ide o zákonný nárok každého veriteľa požadovať od dlžníka náklady, ktoré musel vynaložiť v súvislosti so súdnym alebo mimosúdnym uplatnením pohľadávky u dlžníka. Tiež nie je podľa názoru žalobcu dojednanie o čase plnenia (o dni splatnosti splátky) dojednaním o lehote, z ktorého dôvodu je § 122 ods. 3 OZ v danom prípade neaplikovateľným ustanovením, pričom žalobca poukázal na rozhodnutie

Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20Cdo/4788/2017. Napokon považuje žalobca námietku žalovaného o tom, že mimoriadne zosplatenie úveru je neprimeraná sankcia pre spotrebiteľa za nedôvodnú. V zmluve o úvere bola dojednaná možnosť predčasného zosplatenia úveru a takéto dojednanie bolo v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom § 53 ods. 9 OZ predpokladá, že aj v prípade spotrebiteľskej zmluvy je možné a zákonné vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. K podaniu žalovaného zo dňa 28.06.2019 žalobca uviedol, že neobsahuje žiadne relevantné tvrdenie, resp. účinnú procesnú obranu žalovaného. Len stručne žalobca uviedol, že z predložených dokumentov žalovaným tvrdenia o údajnom postúpení pohľadávky na dražobnú spoločnosť nijako nevyplývajú, naopak zo všetkých listín je zrejmé, že úkony spojené s výkonom záložného práva vykonávala dražobná spoločnosť v mene a na účet záložného veriteľa VÚB, a.s. Ďalej podanie žalobcu obsahuje rozpis úrokov z nesplatenej časti úveru vo výške 78.770,18 Eur do dňa 05.08.2015 tak, že úrok uplatnený žalobou predstavuje celkovo sumu 24.201,72 Eur: za obdobie od 26.11.2011 do 31.12.2011 vo výške 7,89% ročne sumu 612,98 Eur, za obdobie od 01.01.2012 do 03.06.2012 vo výške 7,89% ročne sumu 2.632,02 Eur, za obdobie od 04.06.2012 do 31.12.2012 vo výške 8,39% ročne sumu 3.810,- Eur, za obdobie od 01.01.2013 do 05.08.2015 vo výške 8,39% ročne sumu 17.146,72 Eur. Teda ak právny predchodca žalobcu uplatnil úrok v celkovej výške 24.228,33 Eur išlo o nesprávny výpočet a žalobca preto berie žalobu v časti úrokov v sume 26,61 Eur späť. Nezaplatené poplatky za vedenie účtu za obdobie január 2013 predstavujú podľa žalobcu 46,20 Eur, preto ak právny predchodca žalobcu uplatnil poplatky v celkovej výške 96,20 Eur, išlo tiež o nesprávny výpočet a preto berie žalobca žalobu v časti poplatkov v sume 50,- Eur späť. Celkovú sumu, ktorú žalobca od žalovaného prijal bola 19.986,06 Eur, z ktorej je započítané na istinu: 4.214,62 Eur, na úrok z úveru celkovo: 15.305,72 Eur, na úrok z omeškania: 14,40 Eur, na poplatky za vedenie úverového účtu: 135,10 Eur a na náklady za upomienky: 316,22 Eur.

7. Dňa 06.09.2019 doručil žalovaný podanie, ktorým žiadal, aby súd žalobu zamietol cv celom rozsahu ako zmätočnú a nedôvodnú, pretože žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, žalobca nikdy žalovanému neposkytol úver, žalobca vymáha v konaní nárok z neprijateľných zmluvných podmienok a žalovaný nie je povinný nikomu plniť z neprijateľných zmluvných podmienok, z ktorých súd nemôže priznať nárok žalobcovi. Žalovaný zároveň žiadal, aby súd vyhlásil vo výroku svojho rozhodnutia neprijateľné podmienky, ktoré sa nachádzajú: v čl. 4 Zmena fixovanej úrokovej sadzby bod 4.1, 4.3, ďalej v čl. 5 Úrok z omeškania, v čl. 8 Splácanie úveru a úroku bod 8.7, v čl. 9 Zmena anuitnej splátky alebo splátky úroku, v čl. 10 všeobecné ustanovenia o splatnosti bod 10.1, v čl. 12 Poplatky, náklady a iné výdavky bod 12.1, v čl. 13 Rozhodcovská doložka a napokon v čl. 14 Všeobecné a záverečné ustanovenia bod 14.9, bod 14.12.

8. Na nariadený termín pojednávania sa nedostavil žalobca, dostavil sa jeho právny zástupca, ktorý nežiadal odročiť pojednávanie. Zároveň sa dostavil žalovaný a jeho splnomocnený zástupca, ktorý predložil súdu splnomocnenie na zastupovanie žalovaného v konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spor prejednal v neprítomnosti žalobcu.

9. Súd sa oboznámil so žalobou, Zmluvou o poskytnutí flexihypotéky reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX, Prílohou Základné podmienky úveru, Všeobecnými podmienkami Všeobecnej úverovej banky, a.s. na poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby, dvoma Výzvami na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012, fotokópiami doručeníek, Pokusom o zmier zo dňa 23.06.2011, fotokópiou doručenky, odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 27.03.2017, rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 15C/38/2014-107 zo dňa 25.01.2017, návrhom na zmenu subjektu zo dňa 19.12.2018, Zmluvou o postúpení pohľadávky č. XX/XXXXXX/XXXX, vyjadrením žalovaného k žalobe doručené dňa 14.06.2019, Vyjadrením MS SR odboru ochrany spotrebiteľa, Vyjadrením žalovaného doručené dňa 28.06.2019, Žiadosťou o zastavenie dražby, Oznámením o začatí výkonu záložného práva, Výzvou na umožnenie vykonania obhliadky a ohodnotenia predmetu dražby, Námietkou voči znaleckému posudku, Sprievodným listom, Notárskou zápisnicou, Oznámením o dobrovoľnej dražbe, Vyjadrením žalobcu k podaniam žalovaného ako aj ku skutočnostiam namietaným na pojednávaní dňa 14.06.2019, Prehľadovou tabuľkou č. 1, Oznámeniami o výške úrokovej sadzby, Prehľadovou tabuľkou č. 2, Oznámením o postúpení pohľadávky, Priemernými úrokmi z úverov, Cenníkom VÚB, a.s. Občania platný od 1. marca 2010, Cenníkom VÚB, a.s. Občania platný od 1. novembra 2009 vrátane dodatku č. 1 platného od 15.1.2010, Cenníkom VÚB, a.s. Občania platný od 1. decembra 2007, Cenníkom VÚB, a.s. Občania platný od 06.08.2011, vyjadrením žalovaného zo dňa 06.09.2019, uznesením Okresného

súdu Trenčín č.k. 14C/33/2018 zo dňa 30.07.2018, Výpisom z Obchodného registra a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

10. Dňa 27.02.2008 právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvoril so žalovaným Zmluvu o poskytnutí flexihypotéky reg. č.: XXX/XXXXXXX/XX-XXX/XXX podľa § 497 - 507 Obchodného zákonníka (ďalej „Zmluva o úvere“), ktorej neoddeliteľnú súčasť tvorili Všeobecné obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a. s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby (ďalej „VOP“) a Základné podmienky úveru (ďalej „ZPÚ“), na základe ktorej sa právny predchodca zaviazal poskytnúť žalovanému hypotekárny úver vo výške 2.500.000 SKK (82.984,80 Eur), ktorý sa žalovaný zaviazal použiť na dohodnutý účel nadobudnutie nehnuteľnosti vo výške 1.500.000 SKK a na účel výstavby vo výške 1.000.000 SKK, poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky z úveru a plniť riadne a včas ďalšie povinnosti, ktoré mu boli touto zmluvou uložené (čl. 2 bod. 2.1 Zmluvy o úvere). Podľa čl. 8 bod 8.1, 8.5 a 8.6 sa zmluvné strany dohodli, že dlžník je povinný splatiť úver v mesačných splátkach stanovených VUB (anuitná splátka), a to bankovým inkasom z účtu dlžníka, pričom výška anuitnej splátky bude uvedená v splátkovom kalendári hypotekárneho úveru, ktorý dlžník obdrží pri prvom čerpaní v prípade jednorazového čerpania, resp. po vyčerpaní celého úveru v prípade postupného čerpania. Súčasťou anuitnej splátky je aj úrok, ktorý je splatný v rovnakých termínoch ako splátka. Podľa čl. 3 bod 3.2 VUB vypočítava úrok z úveru za každý deň príslušnej dlžnej čiastky s použitím úrokovej sadzby podľa bodu 3.3, podľa ktorého VUB úročí úver ročnou percentuálnou úrokovou sadzbou stanovenou v percentách (úroková sadzba). Podľa čl. 4 bod 4.1 sa zmluvné strany zároveň dohodli, že VUB Fixovanú úrokovú sadzbu nebude meniť počas Fixovaného obdobia. Po uplynutí Fixovaného obdobia je VUB oprávnená kedykoľvek počas trvania tejto Zmluvy stanoviť novú Fixovanú úrokovú sadzbu na obdobie, ktorého dĺžka je vždy zhodná s dĺžkou Fixovaného obdobia v závislosti od zmien na finančnom trhu. Zmenu Fixovanej úrokovej sadzby VUB oznamuje dlžníkovi dorúčením Oznámenia o zmene úrokovej sadzby a zmena je účinná odo dňa uvedeného v Oznámení. Podľa čl. 10 bod 10.1. je VUB oprávnená požadovať predčasnú splatnosť úveru alebo úver sa stane automaticky predčasne splatný v prípadoch stanovených v Obchodných podmienkach. Podľa čl. 11 je nehnuteľnosť určená v prílohe Základné podmienky úveru (objekt úveru), ktorá je predmetom financovania prostredníctvom tohto úveru. Predmet zabezpečenia je nehnuteľnosť, ku ktorej sa zriaďuje záložné právo na zabezpečenie pohľadávok VUB z tejto zmluvy. Objekt úveru môže byť totožný s Predmetom zabezpečenia. Podľa čl. 12 bod. 12.1. sa dlžník zaviazal v súvislosti s poskytnutím úveru zaplatiť VUB poplatky podľa platného Cenníka VUB uvedené v prílohe Základné podmienky úveru, v ktorej je uvedený aj druh výdavkov dlžníka, ktoré dlžník hradí z vlastných zdrojov a nesúvisia s Cenníkom VUB. Napokon dlžník podpisom tejto zmluvy vyhlásil, že v zmysle čl. 14 bod 14.13 písm. b) mal možnosť oboznámiť sa s ustanoveniami tejto zmluvy a všetkých jej príloh, ktoré mu boli pri podpisovaní tejto zmluvy odovzdané, porozumel im, súhlasí s ich obsahom a tieto predstavujú prejav jeho slobodnej a vážnej vôle.

11. Pokusom o zmier zo dňa 23.06.2011 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému výšku neuhradenej pohľadávky ku dňu generovania tohto listu vo výške 978,38 Eur a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 5 dní odo dňa doručenia listu. Zároveň žalovaného upozornil, že v opačnom prípade bude využité právo požiadať o jednorazové splatenie celého zostatku úveru vrátane príslušenstva pred pôvodnou lehotou splatnosti a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní, resp. realizáciou záložného práva. Pokus o zmier zo dňa 23.06.2011 bol žalovanému doručený dňa 15.07.2011.

12. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na vrátenie celého zostatku úveru vyčísleného ku dňu 04.12.2012 vo výške 85.439,19 Eur, z toho istina 78.770,18 Eur, v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy, a to vzhľadom na to, že bol žalovaný so splácaním záväzku v omeškaní viac ako 90 dní a napriek písomným upomienkam a pokusu o zmier nezaplatil celú delikventnú pohľadávku v stanovenej lehote. Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012 bola žalovanému doručená dňa 07.12.2012.

13. V priebehu konania Zmluvou o postúpení pohľadávky č. XX/XXXXXXX/XXXX uzavretej dňa 19.12.2018 (ďalej „zmluva o postúpení“) žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil predmetnú pohľadávku vyčíslenú ku dňu účinnosti zmluvy vo výške 146.234,50 Eur, ktorá suma pozostávala z: nesplatenej istiny vo výške 78.770,18 Eur, základného úroku vo výške 46.297,05 Eur, úroku z omeškania vo výške 13.982,53 Eur, poplatku za vedenie účtu vo výške 96,20 Eur, nákladov a

odmien spojených s výkonom záložného práva vo výške 2.362,54 Eur a nákladov spojených so súdnym poplatkom ako náhrady trov konania vo výške 4.726,- Eur na postupníka DPS financial consulting, s.r.o.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinný v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 68 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej „zákon o bankách“), hypotekárny úver je úver s lehotou splatnosti najmenej štyri roky a najviac 30 rokov zabezpečený záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej, ktorý je financovaný najmenej vo výške 90 % prostredníctvom vydávania a predaja hypotekárnych záložných listov hypotekárnou bankou podľa osobitného predpisu a ktorý poskytuje hypotekárna banka na tieto účely: a) nadobudnutie tuzemskej nehnuteľnosti alebo jej časti, b) výstavbu alebo zmenu dokončených stavieb, c) údržbu tuzemských nehnuteľností alebo d) splatenie poskytnutého úveru použitého na účely

podľa písmen a) až c), ktorý je hypotekárnym úverom poskytnutým hypotekárnou bankou v konkurze, e) splatenie poskytnutého úveru použitého na účely podľa písmen a) až c), ktorý nie je hypotekárnym úverom.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

28. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

29. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie, ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú na žiadosti o úver na bývanie podané po 20. marci 2016.

30. Súd v prvom rade preskúmal námietku žalovaného o prekážke právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) podľa § 230 CSP, pretože jej výskyt by založil neodstrániteľnú vadu konania, pre ktorú by bol súd povinný konanie zastaviť. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15C/38/2014 sa žalovaný, ktorý v tomto konaní vystupoval v pozícii žalobcu, domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o úvere č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XX zo dňa 27.02.2008 a o jeho vymazanie zo zoznamu dlžníkov. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 15C/38/2014-107 zo dňa 25.01.2017 bola žaloba zamietnutá. S poukazom na rozdielny predmet konania, ktorý tvorí žalobou uplatnený nárok, sa súd s argumentom žalovaného nestotožnil, pretože žalobou uplatnený nárok v tomto konaní sa týka plnenia, ku ktorému sa žalovaný uzavretím Zmluvy o úvere č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XX zo dňa 27.02.2008 zaviazal, pričom žalobný nárok v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15C/38/2014 smeroval k určeniu neplatnosti Zmluvy o úvere č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XX zo dňa 27.02.2008. Teda nejde o totožný predmet konania, ktorý sa ako kritérium pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci vyžaduje.

31. Následne súd preskúmal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a dospel k záveru, že žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. XX/XXXXXX/XXXX uzavretej dňa 19.12.2018 bolo preukázané, že žalobca DPS financial consulting, s.r.o. pohľadávku zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 27.02.2008 voči žalovanému nadobudol od právneho predchodcu žalobcu a veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. postúpením pohľadávky v zmysle § 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Pred postúpením pohľadávky

zároveň právny predchodca žalobcu a veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. vyzval žalovaného na zaplatenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej z vyššie uvedenej zmluvy Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012 s tým, že z predloženej fotokópie doručeníek bolo preukázané, že žalovaný prevzal výzvu dňa 07.12.2012. Zároveň bolo z prehľadu úhrad preukázané, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok bol žalovaný v omeškaní s peňažným záväzkom voči banke presahujúcim 90 dní, čím boli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 27.02.2008 uzavrel pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaný podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a podľa § 68 zákona č. 4813/2001 Z.z. o bankách zmluvu o hypotekárnom úvere, na základe ktorej veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. poskytol žalovanému ako dlžníkovi hypotekárny úver v sume 82.984,80 Eur (2.500.000,- SKK) s účelom nadobudnutia nehnuteľnosti vo výške 1.500.000,- SKK a na účel výstavby vo výške 1.000.000,- SKK, pričom žalovaný sa zaviazal čerpané prostriedky uhrádzať banke v mesačných splátkach stanovených VÚB (anuitná splátka), ktorých súčasťou bol aj úrok s úrokovou sadzbou fixovanou na jeden rok, s lehotou splatnosti 30 rokov od prvého čerpania úveru. Z povahy Zmluvy vyplýva, že je zmluvou spotrebiteľskou, kedy právny predchodca žalobcu vystupoval v pozícii dodávateľa, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný, ktorý uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, vystupoval v pozícii spotrebiteľa, čo vyplýva z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, dátumom narodenia, adresou trvalého pobytu, pričom v tejto súvislosti je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalovaný nebol schopný obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť, ide o zmluvu formulárovú, vopred predtlačенú, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Vzhľadom však na negatívny výpočet zmlúv zakotvený v ust. § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., na ktoré sa režim zákona o spotrebiteľských úverov nevzťahuje, nie je Zmluva o poskytnutí flexihypotéky reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 27.02.2008 zmluvou o spotrebiteľskom úvere, z ktorého dôvodu nie je možné túto zmluvu podriaďiť režimu tohto zákona. Je potrebné si uvedomiť, že je rozdiel medzi spotrebiteľským úverom (užší pojem) a spotrebiteľskou zmluvou (širší pojem), t.j. každá zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 258/2001 Z. z. je súčasne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákona, naopak však tento záver neplatí. Súd preto podrobil zmluvu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 Občianskeho zákona, ale námietky žalovaného týkajúce sa chýbajúcich náležitostí v zmluve podľa zák. č. 258/2001 Z.z., z ktorého dôvodu by bola zmluva bezúročná a bez poplatkov sú nesprávne (napr. chýbajúci údaj RPMN, posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou a pod). Súd tiež s poukazom na vyjadrenia žalovaného, ktorý požadoval viaceré ustanovenia zmluvy vyhlásiť za neprijateľné zmluvné podmienky uvádza, že skúmal len tie zmluvné podmienky, ktoré mohli mať vplyv na žalobou uplatnený nárok. Takým zmluvným dojednaním nie je napr. rozhodcovská doložka, dohoda o zrážkach zo mzdy a ďalšie.

33. Preskúmaním zmluvy a ostatných jej príloh súd zistil, že žalobca sa domáhal plnenia z dvoch neprijateľných zmluvných podmienok, a to v časti zaplatenia poplatkov za upomienky a poplatkov za vedenie účtu. Žalobca svoj nárok na zaplatenie poplatku za upomienky odôvodnil tým, že ide o príslušenstvo pohľadávky a zákonný nárok každého veriteľa požadovať od dlžníka náklady, ktoré musel vynaložiť v súvislosti so súdnym alebo mimosúdnym uplatnením pohľadávky u dlžníka. Súd uvádza, že žalobca nepreukázal vynaložené náklady za zaslanie upomienok, resp. žalobca vôbec nepreukázal, žeby mu nejaké reálne náklady za zaslanie upomienok vznikli. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu súdna prax dospela k záveru, že predmetný poplatok predstavuje iba ďalšiu sankciu, príp. skrytú zmluvnú pokutu za omeškanie dlžníka, pretože veriteľ za ne neposkytuje spotrebiteľovi žiadne skutočné protiplnenie. Takéto poplatky sú pre spotrebiteľa netransparentné a nečestné (napr. Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/56/2017 zo dňa 28.03.2018, Rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/106/2016 zo dňa 24.04.2017, Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6Co/1161/2015 zo dňa 16.08.2016). Uplatňovanie poplatku za upomienky sa preto v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami považuje v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu jej neplatnosť.

34. Z uvedených dôvodov súd nepriznal žalobcovi ani uplatnený nárok za poplatky za vedenie účtu. Súdna prax aj v tomto prípade dospela k záveru, že úkony za vedenie účtu, ktoré predstavujú vnútornú správu účtu s cieľom evidovania zostatku úveru, započítavania splátok, výpočet úrokov a pod., vykonáva

veriteľ pre svoje potreby, nie pre potreby dlžníka, ktorý nie je na takýto prehľad odkázaný a za takúto správu účtu mu nie je poskytovaná žiadna reálna protihodnota. Je preto neprípustné, aby žalovaný ako spotrebiteľ znášal náklady s činnosťou banky, ktorá je výhradne v jej prospech (napr. Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/64/2016 zo dňa 27.04.2016, Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/301/2016 zo dňa 22.05.2017 a ďalšie).

35. Z prehľadových tabuliek predložených žalobcom bolo preukázané, že žalovaný úver od žalobcu čerpal dňa 04.06.2008 a spočiatku ho riadne splácal. Žalovaný sa však už v máji 2009 dostal do omeškania s úhradou splátky úveru splatnej ku dňu 25.05.2009, kedy uhradil len 0,15 Eur. Od tohto obdobia žalovaný uhrádzal pohľadávku v rôznych sumách a nepravidelne. Posledná vykonaná úhrada bola vykonaná ku splátke splatnej ku dňu 25.11.2011. Právny predchodca žalobcu do Pokusu o zmier zo dňa 23.06.2011 zakomponoval aj upozornenie na možnosť využitia práva veriteľa žiadať jednorazové splatenie celého zostatku úveru vrátane príslušenstva pred pôvodnou lehotou splatnosti v prípade neuhradenia omeškaných splátok, ktoré ku dňu generovania tohto listu predstavovali spolu sumu 978,38 Eur. Keďže žalovaný dlh napriek tomu neuhradil, právny predchodca žalobcu v súlade s ust. čl. 10 Zmluvy o úvere a čl. XI písm. i) VOP vyzval žalovaného Výzvou zo dňa 04.12.2012 na úhradu celého zostatku úveru v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy s upozornením, že inak právny predchodca žalobcu bude nútený pristúpiť k jej ďalšiemu vymáhaniu. Z tvrdení žalobcu, ktoré boli potvrdené aj údajmi v prehľadovej tabuľke vyplynulo, že ku dňu zosplatnenia úveru neuhradená istina úveru bola vo výške 77.780,18 Eur. V zmysle § 54 ods. 1 OZ (účinného v čase uzavretia zmluvy) sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Započítavanie splátok sa v predmetnom spore podľa Prehľadových tabuliek riadilo ustanovením § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa pri plnení peňažného záväzku započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak, čo nepochybne je v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, ktorého prioritným záujmom je splatenie istiny, od ktorej sa následne odvíja výška úrokov. Preto súd s prihliadnutím na povahu sporu, ktorý z dôvodu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa vyžaduje ochranu tejto slabšej strany, na zmluvnú podmienku o poradí započítavania platieb žalovaného, aplikoval ustanovenie § 54 ods. 1 v spojení s § 566 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa pri čiastočnom plnení peňažného dlhu plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. V tejto súvislosti súd dodáva, že napriek námietke žalovaného o tom, že žalobca zatajil peniaze, ktoré mu žalovaný posielal, žalovaný toto svoje tvrdenie nepodporil žiadnym dôkazom, nepredložil súdu žiadny rozpis vykonaných platieb na úhradu svojho dlhu (napr. výpis z účtu), preto sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu podloženým prehľadovou tabuľkou o celkovej sume zaplatenej žalovaným vo výške 19.986,06 Eur, ktorú sumu započítal v prvom rade na istinu a dospel k záveru, že neuhradená výška istiny predstavuje sumu 62.998,74 Eur, preto zaviazal žalovaného k zaplateniu tejto výšky neuhradenej istiny.

36. Žalovaný sa v zmluve ďalej zaviazal okrem vrátenia istiny úveru zaplatiť veriteľovi aj úroky z úveru, ktoré boli dohodnuté vo forme fixovanej úrokovej sadzby, ktorú počas fixovaného obdobia stanoveného na jeden rok nemohla banka zmeniť. Po uplynutí fixovaného obdobia mohla banka na zhodné obdobie zmeniť výšku úrokovej sadzby podľa zmien na finančnom trhu. Súd v prvom rade uvádza, že si žalobca uplatnil úroky aj za obdobie po predčasnom zosplatnení úveru až do dňa 05.08.2015. Podľa názoru súdu opierajúceho sa o názor odvolacích senátov Krajského súdu v Trenčíne (napr. 5Co/122/2018 zo dňa 08.08.2018, 6Co/119/2018 zo dňa 29.10.2018, 19Co/81/2018 zo dňa 16.08.2018 a ďalšie) dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti celého dlhu, pričom nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe alebo veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ, po ktorého splatnosti nie je viac dlžník oprávnený disponovať s poskytnutými peňažnými prostriedkami a je povinný veriteľovi jednorazovo celý dlh vrátiť, s ktorého nezaplatením je spojená sankcia v podobe úrokov z omeškania. Z podstaty zmluvného úroku a jeho akcesorického vzťahu teda vyplýva, že je odplátou za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov dlžníkom, s ktorými za tohto stavu nemôže disponovať veriteľ. Pokiaľ však nastane splatnosť celého dlhu a s tým spojená povinnosť dlžníka vrátiť jednorazovo celý dlh, dochádzalo by k dvojnásobnému zaťaženiu dlžníka, a to jednak v podobe úrokov z poskytnutých peňažných prostriedkov, jednak úrokov z omeškania z nevráteného dlhu, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi v neprospech spotrebiteľa. Kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať poskytnuté finančné prostriedky po dobe ich splatnosti, sú od okamihu omeškania dlžníka úroky z omeškania.

37. Pokusom o zmier zo dňa 23.06.2011 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému výšku neuhradenej pohľadávky ku dňu generovania tohto listu vo výške 978,38 Eur a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 5 dní odo dňa doručenia listu. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na vrátenie celého zostatku úveru v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka viaže predčasné zosplatenie úveru na splatnosť splátky, pričom súd konštatuje, že ďalšie dve podmienky zakotvené v tomto ustanovení, ktorými sú omeškaní dlžníka viac ako 90 dní a jeho upozornenie na možnosť predčasného zosplatenia, boli splnené. Bezprostredne predchádzajúca splátka k predmetnej výzve na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012 bola splatná ku dňu 23.11.2012, preto má súd za to, že k predčasnému zosplateniu došlo k tomuto dátumu. Žalobca si uplatnil v žalobnom návrhu úroky od 26.11.2011, t.j. odo dňa nasledujúceho po vykonanej poslednej splátke žalovaného a vzhľadom na zásadu ne ultra petitem (§ 216 ods. 1 CSP), podľa ktorej súd nemôže prekročiť žalobný návrh, zaviazal žalovaného zaplatiť úroky vo výške 7,89% ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 26.11.2011 do 24.06.2012 a vo výške 8,39 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 25.06.2012 do 23.11.2012, ktoré výšky úrokov súd považuje za primerané vzhľadom na priemerné úrokové sadzby v rozhodnom období (6,94 % a 6,65 %) a s ktorými právny predchodca žalobcu Oznámením o výške úrokovej sadzby zo dňa 20.05.2011 a zo dňa 03.04.2012 v súlade s čl. 4 bod 4.2 a 4.3 Zmluvy o úvere žalovaného oboznámil.

38. Od nasledujúce dňa, t.j. od 24.11.2012, patria žalobcovi úroky z omeškania z nesplatenej výšky istiny 62.998,74 Eur, ktorých výška je podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v spojení s § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (keďže záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013) o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, ktorá bola ku dňu 24.12.2012 vo výške 0,75 %. Opätovne súd v súlade so zásadou ne ultra petitem zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia.

39. Ďalej súd s ohľadom na ďalšie početné námietky žalovaného, s ktorými sa súd doposiaľ v rozhodnutí nezaoberal uvádza, že v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, podľa ktorého má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, pričom právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia možno vyvodit' aj zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, sa nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Uvedené závery vyplývajú tiež z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

40. Aby boli naplnené kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v súlade s vyššie uvedenými závermi ako súčasť základnej zásady spravodlivého súdneho konania, súd sa zaoberal aj niekoľkokrát vznesenou námietkou premlčania žalovaným, ktorá však bola vznesená príliš formálnym spôsobom len z dôvodu opatrnosti bez jej bližšej špecifikácie a obsahovo je veľmi neurčitá. Žalovaný tak nielenže neuniesol dôkazné bremeno, ktoré má nadväzovať na povinnosť tvrdenia, žalovaný pokiaľ sa chcel v konaní úspešne brániť jej uplatnením, musel v prvom rade uniesť túto povinnosť tvrdenia (napr. ku ktorému nároku bola námietka premlčania vznesená, z dôvodu akých skutočností a pod.), pričom z vyjadrenia o vznesení námietky premlčania len z dôvodu opatrnosti vyplýva, že jej opodstatnenosťou si nebol istý ani sám žalovaný. Napriek tomu súd dospel k záveru, že k premlčaniu žalobou uplatnenej pohľadávky nedošlo. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103 druhá veta osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu, kedy v takomto prípade začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac november 2012 (bod 35. odôvodnenia tohto rozhodnutia), ktorá bola splatná dňa 23.11.2012, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 24.11.2012 a uplynula 24.11.2015. Svoje právo na zaplatenie zosplateného dlhu žalovaného z úveru si právny predchodca žalobcu uplatnil návrhom na začatie konania podaným na súde dňa 13.08.2015, teda v rámci premlčacej doby.

41. Ďalej sa súd zaoberal možnosťou aplikácie zákona č. 90/2016 o úveroch na bývanie na predmetný zmluvný vzťah, kedy sa však stotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že nie je možné na predmetný zmluvný vzťah aplikovať zákon č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie vzhľadom na jeho ust. 28 ods. 1, podľa ktorého sa zákon vzťahuje len na žiadosti o úver na bývanie podané po 20. marci 2016. Pokiaľ v tejto súvislosti bolo poukázané na uplatnenie Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, súd uvádza, že otázka priameho účinku smerníc, konkrétne podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia, je riešený v ustálenej judikatúre Súdneho dvora EÚ. V zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci a priamy účinok smerníc je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovoľá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice (Rozsudok Súdneho dvora Európskej Únie z 26. februára 1986 vo veci Marshall, Rozsudok Súdneho dvora Európskej Únie zo dňa 05. októbra 2004 vo veci Pfeiffer, C-397/01 až C-403/01). V danom prípade tak priama aplikácia dotknutej smernice na vzťah medzi žalovaným ako spotrebiteľom a žalobcom ako dodávateľom nie je možná.

42. S poukazom všetky vyššie uvedené skutočnosti a po zhodnotení vykonaného dokazovania, súd výrokom I. podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v späťvzatej časti úrokov v sume 26,61 Eur a v časti poplatkov v sume 50,- Eur zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi neuhradenú istinu vo výške 62.998,74 Eur, úroky vo výške 7,89% ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 26.11.2011 do 24.06.2012 a vo výške 8,39 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 25.06.2012 do 23.11.2012, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia a výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú.

43. Podľa § 255 ods.1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

45. Podľa § 262 ods.1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. V danej veci právny predchodca žalobcu pôvodne žiadal zaplatenie sumy 78.770,18 Eur, úroku vo výške 24.228,33 Eur, poplatkov vo výške 96,20 Eur a úrokov z omeškania vo výške 11,39 % ročne zo sumy 78.770,18 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia, ktoré by ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia predstavovali sumu 61.155,62 Eur, čo by spolu predstavovalo sumu 164.250,33 Eur. Žalobca následne v konaní vzal čiastočne žalobu späť, a to v časti úrokov vo výške 26,61 Eur a v časti poplatkov vo výške 50,- Eur, čím procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti. Žalobcovi bola napokon priznaná suma 62.998,74 Eur, úroky vo výške 7,89 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 26.11.2011 do 24.06.2012, ktoré predstavujú 2.880,48 Eur, úroky vo výške 8,39 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 25.06.2012 do 23.11.2012, ktoré predstavujú 2.195,11 Eur a úroky z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 62.998,74 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia, ktoré predstavujú do dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia sumu 37.574,28 Eur. Spolu bola teda žalobcovi priznaná suma 105.648,61 Eur, čo predstavuje 64,32 % úspech žalobcu a 35,68 % úspech žalovaného. Z tohto pomeru úspechu strán na spore priznal súd žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 28,64 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia a to na Okresný súd Trenčín (dvojmo). O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.